

Rättsfallssamlingen

TRIBUNALENS BESLUT (första avdelningen)

27 november 2012*

”Talan om ogiltigförklaring — Beslut som riktas till en medlemsstat för att komma till rätta med situationen med ett alltför stort underskott — Villkoret direkt berörd är inte uppfyllt — Avvisning”

I mål T-541/10,

Anotati Dioikisi Enoseon Dimosion Ypallilon (ADEDY), med säte i Aten (Grekland),

Spyridon Papaspyros, Aten,

Ilias Iliopoulos, Aten,

företrädna av M.-M. Tsipra, avocat,

sökande,

mot

Europeiska unionens råd, företrätt av T. Middleton, A. De Gregorio Merino och E. Chatziioakeimidou, samtliga i egenskap av ombud,

svarande,

med stöd av

Europeiska kommissionen, företräd av B. Smulders, J.-P. Keppenne och M. Konstantinidis, samtliga i egenskap av ombud,

intervenient,

angående en talan om ogiltigförklaring av dels rådets beslut 2010/320/EU av den 10 maj 2010 riktad till Grekland i syfte att förstärka och skärpa den finanspolitiska övervakningen samt förelägga Grekland att vidta de åtgärder för att minska underskottet som anses nödvändiga för att komma till rätta med situationen med ett alltför stort underskott (EUT L 145, s. 6, rättelse EUT L 209, 2011, s. 63), dels rådets beslut 2010/486/EU av den 7 september 2010 om ändring av beslut 2010/320 (EUT L 241, s. 12),

meddelar

TRIBUNALEN (första avdelningen),

sammansatt av ordföranden J. Azizi (referent), samt domarna S. Frimodt Nielsen och M. Kancheva,

* Rättegångsspråk: grekiska.

justitiesekreterare: E. Coulon,

följande

Beslut

Tillämpliga bestämmelser

FEU-fördraget

- 1 Artikel 3.4 FEU har följande lydelse:

”Unionen ska upprätta en ekonomisk och monetär union som har euron som valuta.”

FEUF-fördraget

- 2 Enligt artikel 119 FEUF gäller följande:

”1. För att de mål som anges i artikel 3 i fördraget om Europeiska unionen ska uppnås ska medlemsstaternas och unionens verksamhet, på de villkor som anges i fördragen, innefatta förändring av en ekonomisk politik som baseras på en nära samordning av medlemsstaternas ekonomiska politik, på den inre marknaden och på fastställda gemensamma mål och som bedrivs enligt principen om en öppen marknadsekonomi med fri konkurrens.

2. Parallellt med detta och på de villkor och enligt de förfaranden som anges i fördragen ska denna verksamhet omfatta en gemensam valuta, euron, och leda till att en gemensam penning- och valutapolitik fastställs och bedrivs; denna politik ska ha som huvudmål att upprätthålla prisstabilitet och att, utan att detta mål åsidosätts, understödja den allmänna ekonomiska politik som bedrivs inom unionen, i överensstämmelse med principen om en öppen marknadsekonomi med fri konkurrens.

3. Denna verksamhet från medlemsstaternas och unionens sida förutsätter att följande vägledande principer iakttas: stabila priser, sunda offentliga finanser och monetära förhållanden samt en stabil betalningsbalans.”

- 3 I artikel 126 FEUF fastställs förfarandet vid alltför stora underskott. Syftet med detta förfarande är att uppmuntra, och vid behov förplikta, den berörda medlemsstaten att minska det underskott i den offentliga sektorns finanser som eventuellt konstaterats. Relevanta delar av nämnda artikel lyder som följer:

”1. Medlemsstaterna ska undvika alltför stora underskott i den offentliga sektorns finanser.

2. Kommissionen ska övervaka utvecklingen av budgetsituationen och den offentliga sektorns skuldsättning i medlemsstaterna i syfte att upptäcka allvarliga fel. Den ska särskilt undersöka om budgetdisciplin iakttas på grundval av följande två kriterier:

- a) Huruvida andelen av det förväntade eller faktiska underskottet i den offentliga sektorns finanser i procent av bruttonationalprodukten överstiger ett visst referensvärde, såvida inte
- detta procenttal har minskat väsentligt och kontinuerligt och nått en nivå som ligger nära referensvärdet, eller

— referensvärdet endast undantagsvis och övergående överskrids och procenttalet fortfarande ligger nära referensvärdet.

- b) Huruvida skuldsättningen i den offentliga sektorn i procent av bruttonationalprodukten överstiger ett visst referensvärde såvida inte detta procenttal minskar i tillräcklig utsträckning och närmar sig referensvärdet i tillfredsställande takt.

Referensvärdena anges i det protokoll om förfarandet vid alltför stora underskott som är en bilaga till fördragen.

...

6. Rådet ska, på förslag av kommissionen och med beaktande av eventuella synpunkter från den berörda medlemsstaten, efter en allsidig bedömning avgöra om ett alltför stort underskott föreligger.

7. Om det enligt punkt 6 slås fast att ett alltför stort underskott föreligger, ska rådet utan oberättigat dröjsmål på rekommendation av kommissionen ge rekommendationer till den berörda medlemsstaten för att denna ska åtgärda situationen inom en viss tid. Om inte annat följer av bestämmelsen i punkt 8 ska sådana rekommendationer inte offentliggöras.

8. Om rådet finner att dess rekommendationer inte har medfört några effektiva åtgärder inom den fastställda tiden, får rådet offentliggöra rekommendationerna.

9. Om en medlemsstat även i fortsättningen underlåter att efterkomma rådets rekommendationer, kan rådet besluta att förelägga medlemsstaten att inom en fastställd tidsfrist vidta de åtgärder för att minska underskottet som rådet anser nödvändiga för att komma till rätta med situationen.

I sådana fall kan rådet begära att den berörda medlemsstaten inkommer med rapporter enligt en fastställd tidsplan för att göra det möjligt att granska medlemsstatens anpassningssträvanden.

...

11. Så länge en medlemsstat inte efterkommer ett beslut som har fattats enligt punkt 9, kan rådet allt efter omständigheterna besluta att tillämpa eller skärpa en eller flera av följande åtgärder:

- Att kräva att den berörda medlemsstaten offentliggör de ytterligare uppgifter som rådet närmare anger, innan medlemsstaten utger obligationer och andra värdepapper.
- Att anmoda Europeiska investeringsbanken att ompröva sin utlåningspolitik gentemot den berörda medlemsstaten.
- Att kräva att den berörda medlemsstaten räntelöst deponerar ett belopp av lämplig storlek hos unionen, till dess att det alltför stora underskottet enligt rådets uppfattning har korrigerats.
- Att förelägga böter av lämplig storlek.

Rådets ordförande ska underrätta Europaparlamentet om de beslut som fattas.

12. Rådet ska upphäva samtliga eller vissa av sina beslut eller rekommendationer enligt punkterna 6–9 och 11, i den mån som det alltför stora underskottet i den berörda medlemsstaten enligt rådets uppfattning har korrigerats. Om rådet tidigare har offentliggjort rekommendationer ska det så snart ett beslut enligt punkt 8 har upphävts, avge en offentlig förklaring om att det inte längre föreligger ett alltför stort underskott i den berörda medlemsstaten.

13. När rådet fattar sådana beslut eller rekommendationer som avses i punkterna 8, 9, 11 och 12, ska det besluta på rekommendation av kommissionen.

...”

4 I artikel 136.1 FEUF föreskrivs följande:

”1. För att den ekonomiska och monetära unionen ska fungera smidigt, och i enlighet med tillämpliga bestämmelser i fördragen, ska rådet ... besluta om åtgärder för de medlemsstater som har euron som valuta för att

- a) stärka samordningen och övervakningen av dessa staters budgetdisciplin,
- b) för dessa medlemsstater utarbeta riktlinjer för den ekonomiska politiken och se till att de överensstämmer med de riktlinjer som har antagits för hela unionen, samt se till att de övervakas.”

5 Enligt artikel 1 i protokoll nr 12 om förfarandet vid alltför stora budgetunderskott, som bilagts fördragen, gäller följande:

”De referensvärden som avses i artikel 126.2 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt ska vara

- 3 % för kvoten mellan det förväntade eller faktiska underskottet i den offentliga sektorns finanser och bruttonationalprodukten till marknadspris,
- 60 % för kvoten mellan skuldsättningen i den offentliga sektorn och bruttonationalprodukten till marknadspris.”

Stabilitets- och tillväxtpakten

6 Vid sitt möte i Amsterdam (Nederländerna) den 17 juni 1997 fastställde Europeiska rådet bestämmelser för att samordna den nationella budgetpolitiken för de medlemsstater som deltar i den ekonomiska och monetära unionen. Bestämmelserna tog sig uttryck i en stabilitets- och tillväxtpakt som grundas på målet om sunda och hållbara offentliga finanser, som ett sätt att stärka förutsättningarna för prisstabilitet och stark varaktig tillväxt som genererar sysselsättning (Europeiska rådets resolution av den 17 juni 1997 om stabilitets- och tillväxtpakten (EGT C 236, s. 1)).

7 Stabilitets- och tillväxtpakten består av följande tre rättsakter: För det första den resolution som det hänvisas till ovan i punkt 6, för det andra rådets förordning (EG) nr 1466/97 av den 7 juli 1997 om förstärkning av övervakningen av de offentliga finanserna samt övervakningen och samordningen av den ekonomiska politiken (EGT L 209, s. 1) och för det tredje rådets förordning (EG) nr 1467/97 av den 7 juli 1997 om påskyndande och förtydligande av tillämpningen av förfarandet vid alltför stora underskott (EGT L 209, s. 6).

8 I artikel 3 i förordning nr 1466/97, i dess lydelse enligt rådets förordning nr 1055/2005 av den 27 juni 2005 (EUT L 174, s. 1), föreskrivs en skyldighet för de medlemsstater som infört den gemensamma valutatan att periodvis presentera ett stabilitetsprogram som innehåller uppgifter om deras ekonomiska politik för Europeiska unionens råd och Europeiska gemenskapernas kommission.

- 9 I artikel 3.2 c i förordning nr 1466/97, i dess lydelse enligt förordning nr 1055/2005, preciseras att följande uppgifter ska lämnas i stabilitetsprogrammet:

”En detaljerad och kvantitativ bedömning av budgetmässiga och andra vidtagna och/eller föreslagna ekonomisk-politiska åtgärder för att uppnå programmets mål, som inbegriper en detaljerad kostnads-nyttö-analys av större strukturreformer som har direkta, långsiktiga kostnadsbesparande effekter, även genom att öka den potentiella tillväxten.”

- 10 Artikel 3.4 i förordning nr 1467/97, i dess lydelse enligt rådets förordning (EG) nr 1056/2005 av den 27 juni 2005 (EUT L 174, s. 5), har följande lydelse:

”I rådets rekommendation i enlighet med artikel [126].7 [FEUF] skall det fastställas en tidsfrist på högst sex månader inom vilken den berörda medlemsstaten skall vidta effektiva åtgärder. I rådets rekommendation skall det även fastställas en tidsfrist för korrigeringen av det alltför stora underskottet, vilken skall slutföras under det år som följer på året då underskottet fastställdes om det inte föreligger särskilda omständigheter. I rekommendationen skall rådet begära att medlemsstaten uppnår en årlig minsta förbättring på minst 0,5 % av BNP som ett riktmärke av sitt konjunkturrensade saldo, varvid engångsåtgärder och tillfälliga åtgärder inte skall räknas med, för att korrigera det alltför stora underskottet inom den tidsfrist som är fastställd i rekommendationen.”

- 11 I artikel 5 i förordning nr 1467/97, i dess lydelse enligt förordning nr 1056/2005, föreskrivs följande:

”1. Rådets beslut att förelägga den berörda deltagande medlemsstaten att vidta åtgärder för att minska underskottet enligt artikel [126].9 [FEUF] skall fattas inom två månader efter det beslut i vilket rådet har fastställt att inga effektiva åtgärder har vidtagits enligt artikel [126].8 [FEUF]. I föreläggandet skall rådet begära att medlemsstaten uppnår en årlig minsta förbättring på minst 0,5 % av BNP som ett riktmärke av sitt konjunkturrensade saldo, varvid engångsåtgärder och tillfälliga åtgärder inte skall räknas med, för att korrigera det alltför stora underskottet inom den tidsfrist som är fastställd i föreläggandet.

2. Om effektiva åtgärder har vidtagits i enlighet med ett föreläggande enligt artikel [126].9 [FEUF] och oväntade negativa ekonomiska händelser med stora negativa effekter för de offentliga finanserna inträffar efter antagandet av det föreläggandet, får rådet besluta, efter rekommendation från kommissionen, att anta ett reviderat föreläggande enligt artikel [126].9 [FEUF]. Med beaktande av de faktorer av betydelse som avses i artikel 2.3 i denna förordning får tidsfristen för korrigerande av det alltför stora underskottet enligt det reviderade föreläggandet särskilt utsträckas med ett år. Rådet skall bedöma om det föreligger oväntade negativa ekonomiska händelser med stora negativa effekter för de offentliga finanserna jämfört med de ekonomiska prognoserna i föreläggande.”

Bakgrund

Den grekiska skuldskrisen och den mellanstatliga mekanismen för ekonomiskt stöd till Republiken Grekland

- 12 Den 21 oktober 2009 delgav Republiken Grekland Eurostat (Europeiska unionens statistikkontor) statistiska data som reviderade landets budgetunderskott för år 2008 från 5,0 procent av bruttonationalprodukten (BNP) (den uppgift som Republiken Grekland lämnade i april 2009) till 7,7 procent av BNP. Samtidigt uppdaterade de grekiska myndigheterna nyckeltalet för landets planerade underskott för år 2009 från 3,7 procent av BNP (den uppgift som lämnades våren 2009) till 12,5 procent av BNP.

- 13 Revideringen av ekonomiska data föranledde marknaderna att tvivla på landets betalningsförmåga och påskyndade dess skuldkris. Under de första månaderna år 2010 medförde investerarnas beteende på marknaden att räntan på de grekiska statsobligationerna gick upp. I slutet av april 2010 sänkte ett kreditvärderingsinstitut kreditbetyget för grekiska statsobligationer från BBB- till BB+. Denna kategori betraktas av marknaderna som en högriskskuld.
- 14 Mot bakgrund av att den grekiska skuldkrisen hotade att få verkningar i andra medlemsstater i eurozonen och äventyrade hela eurozonen kom stats- och regeringscheferna i eurozonen, vid Europeiska rådets möte den 25 mars 2010, överens om att inrätta en mellanstatlig mekanism för stöd till Republiken Grekland. Mekanismen bestod i koordinerade bilaterala lån till icke-koncessionella räntesatser, det vill säga utan några subventioner. Utbetalningen av lånen skulle vara underställd mycket stränga krav och ske på begäran av Republiken Grekland. Stödmekanismen skulle även inbegripa ett väsentligt deltagande från Internationella valutafonden (IMF).
- 15 Den ovannämnda mellanstatliga mekanismen grundas på två instrument: Ett så kallat "intercreditor agreement" (avtal mellan långgivare). I detta avtal är de stödgivande staterna parter och avtalet innehåller nödvändiga regler för samordning mellan finansiärerna för att bevilja lån. Det andra instrumentet som mekanismen grundas på är ett "loan facility agreement" (låneavtal) mellan de medlemsstater i eurozonen som tillhandahåller stödet (samt en offentligrättslig tysk finansiell enhet som handlar enligt instruktioner av och garantier från Förbundsrepubliken Tyskland), Republiken Grekland och den grekiska centralbanken.
- 16 Den 23 april 2010 begärde Republiken Grekland att den ovannämnda mellanstatliga stödmekanismen skulle aktiveras.
- 17 Med tillämpning av den ovannämnda stödmekanismen gav de medlemsstater som ingår i eurozonen, den 2 maj 2010, sitt godkännande till att tillhandahålla Republiken Grekland 80 miljarder euro inom ramen för ett ekonomiskt stöd om 110 miljarder euro som beviljats tillsammans med IMF.
- 18 Den 3 maj 2010, undertecknade Republiken Greklands och kommissionens ombud – kommissionen handlade härvid på uppdrag av medlemsstaterna i eurozonen – en handling med titeln "Memorandum of Understanding". I handlingen beskrevs ett treårigt program som den grekiska finansministern utarbetat tillsammans med kommissionen, Europeiska centralbanken och IMF. Syftet med programmet var att förbättra de grekiska statsfinanserna och att ingjuta nytt förtroende på marknaden för statsfinanserna och den grekiska ekonomin i allmänhet. Det ovannämnda "Memorandum of Understanding" består av tre olika specifika delar: "Memorandum of Economic and Financial Policies", "Memorandum of Understanding on Specific Economic Policy Conditionality" och "Technical Memorandum of Understanding."
- 19 Den 8 maj 2010 undertecknades det ovannämnda avtalet mellan långgivarna och själva låneavtalet (se punkt 15 ovan).

Förfarandet vid alltför stort underskott såvitt gäller Republiken Grekland

Förfarandet innan de angripna rättsakterna antogs

- 20 Den 27 april 2009 beslutade rådet med stöd av artikel 104.6 EG (nu artikel 126.6 FEUF) att det förelåg ett alltför stort underskott i Grekland och tillställde Republiken Grekland rekommendationer med en uppmaning att åtgärda underskottet senast för år 2010, i enlighet med artikel 104.7 EG (nu artikel 126.7 FEUF) och artikel 3.4 i förordning nr 1467/97. Rådet fastställde vidare fristen för att Republiken Grekland skulle vidta effektiva åtgärder till den 27 oktober 2009.

- 21 Den 30 november 2009 konstaterade rådet med stöd av artikel 126.8 FEUF att Republiken Grekland inte vidtagit några effektiva åtgärder som svar på rekommendationerna av den 27 april 2009.
- 22 Med stöd av artikel 126.9 FEUF och artikel 136 FEUF antog rådet den 16 februari 2010 beslut 2010/182/EU med föreläggande för Grekland att vidta de åtgärder för att minska underskottet som anses nödvändiga i syfte att komma till rätta med situationen med ett alltför stort underskott i de offentliga finanserna (EUT L 83, s. 13).
- 23 I artikel 1.1 i beslut 2010/182 föreskrivs att Republiken Grekland ska få den rådande situationen med ett alltför stort underskott i de offentliga finanserna att upphöra så snart som möjligt och senast under år 2012.
- 24 I artikel 2 i beslut 2010/182 föreskrivs ett flertal åtgärder för att konsolidera de offentliga finanserna som Republiken Grekland skulle vidta för att få situationen med ett alltför stort underskott att upphöra, inklusive de som anges i stabilitetsprogrammet som nämnda stat presenterat (se punkterna 8 och 9 ovan).
- 25 I artikel 5 i beslut 2010/182 fastställs den 15 maj 2010 som frist för Republiken Grekland att vidta effektiva åtgärder.

Angripna rättsakter

– Beslut 2010/320/EU

- 26 Den 10 maj 2010 antog rådet beslut 2010/320/EU riktat till Grekland i syfte att förstärka och skärpa den finanspolitiska övervakningen samt förelägga Grekland att vidta de åtgärder för att minska underskottet som anses nödvändiga för att komma till rätta med situationen med ett alltför stort underskott (EUT L 145, s. 6, rättelse EUT L 209, 2011, s. 63) (nedan kallad den grundläggande rättsakten).
- 27 Den rättsliga grunden för den grundläggande rättsakten är artikel 126.9 FEUF och artikel 136 FEUF.
- 28 I skälen 4 och 5 i den grundläggande rättsakten förklaras i huvudsak att oväntade negativa ekonomiska händelser med stora negativa konsekvenser för de offentliga finanserna inträffat i Grekland. Det var därför motiverat att ändra innehållet i det föreläggande som gjordes den 16 februari 2010 i beslut 2010/182 och att anta ett reviderat föreläggande enligt artikel 126.9 FEUF och artikel 136 FEUF.
- 29 I skäl 8 i den grundläggande rättsakten hänvisas till den mellanstatliga stödmekanismen som beviljats Republiken Grekland på följande sätt:
- ”Den mycket allvarliga försämringen av den grekiska regeringens finansiella läge har föranlett medlemsstaterna i euroområdet att besluta om att bevilja Grekland stabilitetsstöd, i syfte att säkerställa den finansiella stabiliteten i euroområdet som helhet, i förening med multilateralt bistånd från Internationella valutafonden. Stöd som ges av medlemsstaterna sker i form av en poolning av bilaterala lån som samordnas av kommissionen. Långivarna har beslutat att deras stöd ska villkoras av att Grekland följer detta beslut. Grekland förväntas i synnerhet verkställa de i beslutet specificerade åtgärderna i överensstämmelse med den tidsplan som föreskrivs i beslutet.”
- 30 I artikel 1 i den grundläggande rättsakten skjuts tidsfristen för att komma till rätta med det alltför stora underskottet i Grekland upp till år 2014 (i stället för år 2012, vilket fastställdes i beslut 2010/182).

- 31 I artikel 2 i den grundläggande rättsakten föreskrivs att Republiken Grekland ska vidta ett antal åtgärder, i enlighet med den tidsram som föreskrivs i artikeln, för att konsolidera de offentliga finanserna och drastiskt minska de offentliga utgifterna och öka statens intäkter. Vidare ska åtgärder för att stärka budgetövervakning och budgetdisciplin vidtas, liksom strukturåtgärder som särskilt syftar till att öka den grekiska ekonomins konkurrenskraft i allmänhet.
- 32 Åtgärderna som nämns i artikel 2 i den grundläggande rättsakten gäller många olika områden, bland annat skattepolitik, pensionssystemet, organisationen av den offentliga administrationen och banksystemet.
- 33 Republiken Grekland ska enligt vad som föreskrivs i artikel 4.1 i den grundläggande rättsakten varje kvartal inkomma med en rapport till rådet och kommissionen som beskriver vilka politiska åtgärder som vidtagits för att följa denna rättsakt.
- 34 Enligt artikel 4.2 a och b i den grundläggande rättsakten ska det i den ovannämnda rapporten finnas detaljerade uppgifter om vilka konkreta åtgärder som Republiken Grekland har genomfört vid tidpunkten för rapporten i syfte att efterleva denna rättsakt, även deras kvantifierade budgeteffekter. Vidare ska det finnas detaljerade uppgifter om vilka konkreta åtgärder som planeras till ett datum efter rapporten i syfte att efterleva den grundläggande rättsakten, tidsplanen för genomförandet och en uppskattning av deras budgeteffekter.
- 35 Kommissionen och rådet ska enligt artikel 4.3 i den grundläggande rättsakten analysera rapporterna för att avgöra om Republiken Grekland efterlever nämnda rättsakt. Inom ramen för dessa bedömningar får kommissionen ange vilka åtgärder som krävs för att följa den anpassningsbana för att korrigera det alltför stora underskottet som fastställts.
- 36 Enligt artikel 5 får den grundläggande rättsakten verkan samma dag som den meddelas.
- 37 Detta beslut riktar sig enligt vad som stadgas i artikel 6 i den grundläggande rättsakten till Republiken Grekland.

– Beslut 2010/486/EU

- 38 Den 7 september 2010 antog rådet beslut 2010/486/EU om ändring av den grundläggande rättsakten (EUT L 241, s. 12) (nedan gemensamt kallade de angripna rättsakterna). Även beslut 2010/486 har artikel 126.9 FEUF och artikel 136 FEUF som rättslig grund och är riktat till Republiken Grekland.
- 39 Det framgår av skälen 5–8 i beslut 2010/486 att sedan den grundläggande rättsakten hade antagits behövde vissa av de sifferprognoser som utgjort grund för att anta rättsakten ses över. Det framstod då som lämpligt att ändra den grundläggande rättsakten i vissa avseenden samtidigt som den fastställda tidsfristen för att korrigera det alltför stora underskottet behölls.
- 40 Beslut 2010/486 upphäver vissa av de planerade åtgärderna i den grundläggande rättsakten, lägger till vissa andra och ändrar, preciserar eller omarbetar vissa av de åtgärder som föreskrivs där.
- 41 Enligt artikel 2 får beslut 2010/486 verkan samma dag som det meddelas.

Förfarandet och parternas yrkanden

- 42 Sökandena Anotati Dioikisi Enoseon Dimosion Ypallilon (ADEDY), Spyridon Papaspyros och Ilias Iliopoulos har väckt förevarande talan genom ansökan som inkom till tribunalens kansli den 22 november 2010.

- 43 Genom särskild handling, som inkom till tribunalens kansli den 3 mars 2011, inkom rådet med en invändning om rättegångshinder enligt artikel 114 i tribunalens rättegångsregler.
- 44 Kommissionen ansökte genom handling som inkom till tribunalens kansli den 7 mars 2011 om att få intervensera till stöd för rådets yrkanden. Genom beslut av den 27 juni 2011 beviljade ordföranden på tribunalens första avdelning ansökan.
- 45 Sökandena inkom med sina yttranden över rådets invändning om rättegångshinder den 29 april 2011.
- 46 Den 8 september 2011 inkom kommissionen med en interventionsinläga till tribunalens kansli.
- 47 Sökandena inkom med sina yttranden över kommissionens interventionsinläga den 27 oktober 2011 till tribunalens kansli.
- 48 I sin ansökan har sökandena yrkat att tribunalen ska
- fastställa att förevarande talan kan tas upp till prövning och att den är välgrundad,
 - ogiltigförklara de angripna rättsakterna,
 - förplikta rådet att ersätta rättegångskostnaderna.
- 49 Rådet har yrkat att tribunalen ska
- avvisa talan då det är uppenbart att den inte kan tas upp till sakprövning såvitt gäller de angripna rättsakterna,
 - i andra hand avvisa talan då det är uppenbart att den inte kan tas upp till sakprövning såvitt gäller den grundläggande rättsakten,
 - förplikta sökandena att ersätta rättegångskostnaderna.
- 50 Kommissionen har yrkat att tribunalen ska avvisa talan då det är uppenbart att den inte kan tas upp till sakprövning.
- 51 I sina yttranden över invändningen om rättegångshinder har sökandena yrkat att tribunalen ska avslå rådets invändning och förplikta rådet att ersätta rättegångskostnaderna.

Rättslig bedömning

- 52 Enligt artikel 114.1 i rättegångsreglerna kan tribunalen, om en part begär det, meddela beslut i fråga om rättegångshinder utan att pröva själva sakfrågan. I punkt 3 i samma artikel anges att återstoden av förfarandet ska vara muntligt, om inte tribunalen bestämmer annat.
- 53 I förevarande fall anser tribunalen att handlingarna innehåller tillräckliga upplysningar och finner att ett motiverat beslut ska meddelas utan att det muntliga förfarandet inleds.
- 54 Det framgår av handlingarna i målet att den första sökanden, ADEDY, är en grekisk fackföreningssammanslutning. Sammanslutningens medlemmar utgörs av förbund bestående av unioner med anställda inom den offentliga sektorn, av offentligrättsliga juridiska personer och av lokala och regionala myndigheter. De är knutna till dessa enheter enligt offentligrättsliga eller

privaträttsliga anställningsförhållanden. Enligt sökandena består ADEDY:s medlemmar sammanfattningsvis av samtliga tjänstemän och anställda hos offentligrättsliga juridiska personer vars intressen tillvaratas av ADEDY.

- 55 Den andra och den tredje sökanden är tjänstemän respektive ADEDY:s ordförande och generalsekreterare. De har väckt förevarande talan i eget namn och för ADEDY:s räkning.
- 56 Med sin talan har sökandena invänt att de angripna rättsakterna innehåller ett antal bestämmelser som påverkar de grekiska offentliganställdas finansiella intressen och arbetsvillkor.
- 57 Rådet, med stöd av kommissionen, har gjort gällande att talan inte kan upptas till prövning. Rådet har huvudsakligen anfört att talan inte kan upptas till prövning på grund av att sökandena saknar talerätt enligt artikel 263 fjärde stycket FEUF och har begränsat sin argumentation till frågan huruvida sökandena är personligen berörda av de angripna rättsakterna, medan kommissionen även undersöker om talan kan upptas till prövning med avseende på villkoret att sökandena ska vara direkt berörda. I andra hand har rådet med stöd av kommissionen hävdade att talan inte kan upptas till sakprövning såvitt gäller den grundläggande rättsakten då den väckts för sent.
- 58 Sökandena har påstått att de är direkt och personligen berörda av de angripna rättsakterna. De har vidare bestritt den ståndpunkt som rådet och kommissionen har förordat i andra hand, nämligen att talan inte kan tas upp till sakprövning såvitt avser den grundläggande rättsakten på grund av att den väckts för sent. Slutligen har sökandena hävdade att för det fall deras talan skulle avvisas skulle de berövas sin rätt till ett effektivt domstolsskydd.
- 59 Tribunalen kommer först att pröva om sökandena har talerätt och talan således kan upptas till sakprövning såvitt avser de två angripna rättsakterna.

Huruvida sökandena har talerätt

- 60 Enligt artikel 263 fjärde stycket FEUF får ”alla fysiska eller juridiska personer ... väcka talan mot en akt som är riktad till dem eller som direkt och personligen berör dem samt mot en regleringsakt som direkt berör dem och som inte medför genomförandeåtgärder”.
- 61 Bestämmelsen begränsar talan om ogiltigförklaring som väckts av en fysisk eller juridisk person till tre typer av rättsakter. Det rör sig för det första om rättsakter som riktas till den som väcker talan, för det andra rättsakter som direkt och personligen berör vederbörande och för det tredje regleringsakter som direkt berör dem och som inte medför genomförandeåtgärder.
- 62 Det är obestridligt i förevarande fall att de angripna rättsakterna inte är riktade till sökandena men att sökandena hävdar att de är direkt och personligen berörda av dem.
- 63 Med hänsyn till omständigheterna i förevarande mål kommer tribunalen först att pröva om sökandena är direkt berörda. Detta villkor gäller även för den andra och den tredje kategorin av rättsakter som presenteras i punkt 61 ovan.
- 64 Det följer av fast rättspraxis att villkoret i artikel 230 fjärde stycket EG, att en fysisk eller juridisk person måste vara direkt berörd av det beslut som är föremål för talan, endast kan anses vara uppfyllt om två kriterier är för handen. Dels måste den ifrågasatta rättsakten ha direkt inverkan på den enskildes rättsliga ställning. Dels får akten inte lämna något utrymme för skönsmässig bedömning för dem till vilka den riktar sig, och som ska genomföra den, vilket innebär att genomförandet ska ha en rent automatisk karaktär och endast följa av Europeiska unionens lagstiftning utan att några mellanliggande regler tillämpas (se domstolens dom av den 22 mars 2007 i mål C-15/06 P, Regione Siciliana mot kommissionen, REG 2007, s. I-2591, punkt 31, av den 10 september 2009 i de förenade

målen C-445/07 P och C-455/07 P, kommissionen mot Ente per le Ville Vesuviane och Ente per le Ville Vesuviane mot kommissionen, REG 2009, s. I-7993, punkt 45, samt domstolens beslut av den 15 september 2009 i mål C-501/08 P, Município de Gondomar mot kommissionen, ej publicerat i rättsfallssamlingen, punkt 25).

- 65 Eftersom kravet enligt artikel 263 fjärde stycket FEUF att den person som väcker talan ska vara direkt berörd inte har ändrats, konstaterar tribunalen såvitt gäller prövningen av förevarande talan att nämnda rättspraxis även är tillämplig i förevarande mål.
- 66 Sökandena har yrkat att de angripna rättsakterna ska ogiltigförklaras i sin helhet. I ansökan har de emellertid angett en rad bestämmelser som rör de offentliganställdas rättsliga situation och som medför skada för dem. Detta gäller i första hand ADEDY i egenskap av fackförbund som företräder samtliga offentliganställda och för det andra Spyridon Papaspyros och Ilias Iliopoulos i deras egenskap av offentliganställda.
- 67 I ansökan preciserar sökandena således att skadan består i dels en sänkning av gratifikationerna till påsk, sommar och jul i enlighet med artikel 2.1 f i den grundläggande rättsakten, dels en höjning av pensionsåldern och en sänkning av pensioner som ska utbetalas till offentliganställda som tjänstgör nu och som är en följd av den ändring av pensionssystemet som föreskrivs i artikel 2.2 b i den grundläggande rättsakten. Som exempel på skada har sökandena även nämnt den försämring av allmännyttiga tjänster som följer av att offentliganställda som slutar inte alltid ersätts i enlighet med vad som föreskrivs i artikel 2.2 a i den grundläggande rättsakten, i dess lydelse enligt beslut 2010/486.
- 68 Tribunalen kommer därför först att pröva om sökandena är direkt berörda av de tre ovannämnda och klart identifierade bestämmelserna vilka orsakar dem skada. Därefter kommer tribunalen att pröva om de är direkt berörda av resterande bestämmelser i de angripna rättsakterna.

Huruvida sökandena är direkt berörda av artikel 2.1 f i den grundläggande rättsakten, artikel 2.2 b i den grundläggande rättsakten och artikel 2.2 a i den grundläggande rättsakten i dess lydelse enligt beslut 2010/486

– Artikel 2.1 f i den grundläggande rättsakten

- 69 Artikel 2.1 f i den grundläggande rättsakten har följande lydelse:

”1. Grekland ska vidta följande åtgärder före utgången av juni 2010:

...

f) Sänka gratifikationer till påsk, sommar och jul och ersättningar som utbetalas till offentliganställda, i syfte att spara 1 500 miljoner EUR på helårsbasis (1 100 miljoner EUR under 2010).”

- 70 Bestämmelsen är vag, eftersom den inte i detalj preciserar den föreskrivna sänkningen, hur den ska genomföras och vilka kategorier av offentliganställda som berörs. Bestämmelsen fastställer däremot ett tydligt mål som ska uppnås genom att de gratifikationer som utbetalas till offentliganställda sänks. Härigenom ska nämligen ett visst belopp sparas årligen. Bestämmelsen hindrar således inte att Republiken Grekland utesluter vissa tjänstemannakategorier från sänkningen av gratifikationerna under förutsättning att sparmålet uppnås. Härav följer att bestämmelsen ger de grekiska myndigheterna ett utrymme för att precisera samtliga detaljer för hur sänkningen av gratifikationerna ska gå till genom nationella tillämpningsbestämmelser. Det är de sistnämnda tillämpningsbestämmelserna som eventuellt kommer att påverka sökandenas rättsliga situation. Det är

nämligen innehållet i dessa bestämmelser som avgör om, och i vilken utsträckning, vissa av sökandena kommer att beröras av sänkta gratifikationer. De kommer även att kunna väcka talan mot dessa nationella tillämpningsbestämmelser inför nationella domstolar.

- 71 Till stöd för sitt påstående att de är direkt berörda av artikel 2.1 f i den grundläggande rättsakten har sökandena åberopat fast rättspraxis. Enligt nämnda rättspraxis är den aktuella personen direkt berörd av rättsakten i fråga när mottagarnas möjlighet att inte följa rättsakten är rent teoretisk, eftersom det inte råder något tvivel om att de är villiga att dra de slutsatser som är förenliga med rättsakten (dom av den 17 januari 1985 i mål 11/82, Piraiki-Patraiki m.fl. mot kommissionen, REG 1985, s. 207, punkterna 8–10, och av den 5 maj 1998 i mål C-386/96 P, Dreyfus mot kommissionen, REG 1998, s. I-2309, punkt 44, tribunalens dom av den 15 september 1998 i mål T-54/96, Oleifici Italiani och Fratelli Rubino mot kommissionen, REG 1998, s. II-3377, punkt 56). Sökandena har i detta sammanhang i huvudsak gjort gällande att Republiken Grekland inte kunde underlåta att ge verkan åt de angripna rättsakterna, eftersom det är ett villkor för att nämnda stat ska beviljas ekonomiskt stöd genom den mellanstatliga mekanismen att rättsakterna efterlevs, vilket också framgår av skäl 8 i den grundläggande rättsakten.
- 72 Tribunalen kan inte godta denna argumentation. Det framgår nämligen av själva lydelsen i artikel 2.1 f i den grundläggande rättsakten att det däri föreskrivs en skyldighet för Republiken Grekland att uppnå ett budgetmål, nämligen att spara 1 500 miljoner euro per år (1 100 miljoner euro år 2010) genom att sänka gratifikationer som utbetalas till offentliganställda. I bestämmelsen fastställs emellertid varken hur sänkningen ska gå till eller vilka offentliganställda som berörs. Dessa omständigheter överläts till Republiken Greklands bedömning, vilket påpekats ovan i punkt 70.
- 73 Artikel 2.1 f i den grundläggande rättsakten har följaktligen inte några direkta rättsverkningar för sökandenas rättsliga situation. För att genomföra bestämmelsen har de grekiska myndigheterna ett stort bedömningsutrymme. Tribunalen drar härav slutsatsen att sökandena inte är direkt berörda av bestämmelsen i den mening som avses i artikel 263 fjärde stycket FEUF.
- Artikel 2.2 b i den grundläggande rättsakten
- 74 I artikel 2.2 b i den grundläggande rättsakten föreskrivs en skyldighet för Republiken Grekland att före utgången av september 2010 anta en lag för att reformera pensionssystemet i syfte att säkerställa dess hållbarhet på lång sikt. I bestämmelsen definieras även huvudlinjerna i lagens innehåll. Enligt bestämmelsen bör lagen införa en obligatorisk pensionsålder på 65 år, en sammanslagning av de befintliga pensionsfonderna i tre fonder, en sänkning av taket för pensioner, en gradvis ökning av den lägsta intjäningsperioden för att få full pension och införa striktare villkor för rätt till invaliditetspensioner. Slutligen preciseras att genomförandet av denna lag bör minska den beräknade ökningen i pensionsutgifterna som andel av BNP till under genomsnittet för euroområdet under de kommande decennierna och begränsa ökningstakten i de offentliga pensionsutgifterna under perioden 2010–2060 till under 2,5 % av BNP.
- 75 Tribunalen konstaterar att artikel 2.2 b i den grundläggande rättsakten upphävdes genom artikel 1.2 i beslut 2010/486. Då sökandena inte på något sätt har påstått att den upphävda bestämmelsen haft några skadliga rättsverkningar gentemot just dem under dess giltighetstid, det vill säga under perioden från den dag då den grundläggande rättsakten delgavs Republiken Grekland till den dag beslut 2010/486 delgavs Republiken Grekland, finner tribunalen att sökandena utan framgång har åberopat artikel 2.2 b i den grundläggande rättsakten för att styrka sin talerätt i förhållande till den rättsakten.
- 76 Under alla omständigheter berörde inte denna bestämmelse sökandena direkt under sin giltighetstid. Det följer nämligen av bestämmelsens lydelse att den krävde att en nationell lag antogs för att genomföra den. I bestämmelsen fastställdes vilket mål som skulle uppnås genom lagen, nämligen att säkerställa det grekiska pensionssystemets hållbarhet. I bestämmelsen definierades även rent allmänt

vissa åtgärder som skulle föreskrivas i lagen. Med hänsyn bland annat till bestämmelsens omfattning, och då den inte enbart gällde offentliganställda utan alla arbetstagare inom den privata och den offentliga sektorn som skulle gå i pension, syftade den inte till att utgöra en fullständig reglering av det grekiska pensionssystemet som i sig var tillräcklig och som inte krävde tillämpningsföreskrifter och vars genomförande har en rent automatisk karaktär som följer av nämnda bestämmelse. Artikel 2.2 b i den grundläggande rättsakten lämnade således de grekiska myndigheterna ett mycket stort utrymme att skönmässigt definiera innehållet i den lag som skulle genomföra rättsakten, förutsatt att lagen säkerställer det grekiska pensionssystemets hållbarhet på medellång och lång sikt. Det är således den nämnda lagen som eventuellt direkt skulle ha påverkat sökandenas rättsliga situation. Härav följer att artikel 2.2 b i den grundläggande rättsakten inte direkt berör sökandena i den mening som avses i artikel 263 fjärde stycket FEUF.

– Artikel 2.2 a i den grundläggande rättsakten i dess lydelse enligt beslut 2010/486

77 Artikel 2.2 a i den grundläggande rättsakten i dess lydelse enligt beslut 2010/486 har följande lydelse:

”Grekland ska vidta följande åtgärder före utgången av september 2010:

a) ... endast ersätta 20 % av pensionsavgångarna i den offentliga sektorn (staten, kommunal förvaltning, socialförsäkringssystem, offentliga företag, statliga byråer och övriga offentliga institutioner) ...”

78 Artikel 2.2 a i den grundläggande rättsakten i dess lydelse enligt beslut 2010/486 berör inte sökandena direkt då den utgör en allmän bestämmelse för organisation och drift av den offentliga administrationen och påverkar inte direkt deras rättsliga situation. I den mån bestämmelsen medför försämrade allmännyttiga tjänster och sämre arbetsvillkor för sökandena, vilket de har påstått, rör det sig om en omständighet som inte rör deras rättsliga situation utan deras rent faktiska situation (se, för ett liknande resonemang, tribunalens beslut av den 21 maj 2010 i mål T-441/08, ICO Services mot parlamentet och rådet, ej publicerat i rättsfallssamlingen, punkt 62, och där angiven rättspraxis).

79 Med hänsyn till ovanstående överväganden anser tribunalen att ingen av de tre av sökandena klart identifierade bestämmelserna i de angripna rättsakterna berör dem direkt i den mening som avses i artikel 263 fjärde stycket FEUF.

Huruvida sökandena är direkt berörda av övriga bestämmelser i de angripna rättsakterna

80 Såvitt avser förevarande talan föreskrivs i övriga bestämmelser i de angripna rättsakterna att Republiken Grekland ska anta ett antal åtgärder för att konsolidera de offentliga finanserna, åtgärder för att stärka budgetövervakning och budgetdisciplin samt strukturåtgärder som bland annat syftar till att förbättra den grekiska ekonomins konkurrenskraftighet i allmänhet. Slutmålet är att minska landets alltför stora underskott.

81 Bland dessa övriga åtgärder återfinns bestämmelser som i allmänhet avser offentliganställda och som sökandena nöjt sig med att citera i ansökan utan att mera specifikt förklara på vilket sätt de direkt berör dem och har en negativ inverkan på offentliganställda i allmänhet.

82 Tribunalen påpekar upplysningsvis att sökandena har åberopat artikel 2.1 b i den grundläggande rättsakten. I nämnda artikel föreskrivs att Republiken Grekland, före utgången av september 2010, ska anta en lag som upphäver alla undantag och autonoma skattebestämmelser i skattesystemet, även inkomster från särskilda ersättningar som utbetalas till offentliganställda. Sökandena har även åberopat artikel 2.5 a i den grundläggande rättsakten. I den artikeln föreskrivs huvudsakligen att Republiken Grekland, före utgången av september 2011, ska införa en rationell och enhetlig löneskala för den offentliga sektorn med ersättningar som avspeglar produktivitet och arbetsuppgifter. Vidare har

sökandena åberopat artikel 2.3 m i den grundläggande rättsakten, vilken infördes genom beslut 2010/486 och som föreskriver att Republiken Grekland, före utgången av december 2011, ska anta en lag som åtminstone fram till 2014 förbjuder kommuner att driva verksamheten med underskott. Slutligen har de åberopat artikel 2.5 e i den grundläggande rättsakten, vilken infördes genom beslut 2010/486 och som föreskriver att de grekiska myndigheterna före utgången av juni 2011 ska se över de offentliga tilläggs pensionssystemens funktionssätt för att stabilisera utgifterna och garantera att dessa system är budgetneutrala.

- 83 Beträffande de ovannämnda bestämmelserna och, mera allmänt, samtliga övriga bestämmelser i de angripna rättsakterna erinrar tribunalen om två omständigheter.
- 84 För det första kräver alla dessa bestämmelser, med hänsyn till sin omfattning, nationella genomförandebestämmelser varigenom deras innehåll klargörs. Vid detta genomförande har de grekiska myndigheterna ett stort utrymme för skönsmässig bedömning, förutsatt att slutmålet att minska det alltför stora underskottet iakttas. Det är dessa nationella bestämmelser som eventuellt kommer att direkt beröra sökandenas rättsliga situation.
- 85 Vad för det andra gäller de eventuella negativa följderna som bestämmelserna kan ha för sökandena och offentliganställda i allmänhet i egenskap av medlemmar av ADEDY, på det ekonomiska planet eller såvitt gäller arbetsvillkor, erinrar tribunalen om att de inte berör sökandenas rättsliga situation utan deras faktiska ställning (se punkt 78 ovan).
- 86 I avsaknad av en mera specifik argumentation från sökandenas sida finner tribunalen följaktligen att övriga bestämmelser i de angripna rättsakterna inte direkt berör dem i den mening som avses i artikel 263 fjärde stycket FEUF.
- 87 Det följer av vad som anförts ovan att sökandena inte är direkt berörda av de angripna rättsakterna.
- 88 Tribunalen drar därför slutsatsen att sökandena inte uppfyller ett av de villkor för att talan ska kunna upptas till sakprövning som föreskrivs i artikel 263 fjärde stycket FEUF, nämligen villkoret att de ska vara direkt berörda. Villkoret gäller för talan som riktas mot såväl den andra och den tredje kategorin rättsakter som avses i bestämmelsen (se punkt 61 ovan). Det saknas därför anledning att pröva frågan huruvida sökandena är personligen berörda av de angripna rättsakterna eller om dessa rättsakter utgör regleringsakter i den mening som avses i den ovannämnda bestämmelsen (se, för ett liknande resonemang, tribunalens beslut av den 15 juni 2011 i mål T-259/10, Ax mot rådet, ej publicerat i rättsfallssamlingen, punkt 25).

Sökandenas rätt till ett effektivt domstolsskydd

- 89 Sökandena har hävdats att för det fall deras talan skulle avvisas skulle de berövas sin rätt till ett effektivt domstolsskydd. Tribunalen konstaterar härvid i enlighet med vad som fastställts i fast rättspraxis att det i fördraget, genom å ena sidan artiklarna 263 FEUF och 277 FEUF och å andra sidan artikel 267 FEUF, har inrättats ett fullständigt system med rättsmedel och förfaranden för kontroll av huruvida de rättsakter som antas av institutionerna är lagenliga. Denna kontroll har anförtrotts unionsdomstolarna. I detta system har fysiska eller juridiska personer, som på grund av de begränsningar av deras talerätt som föreskrivs i artikel 263 FEUF inte kan föra talan direkt vid domstolen angående sådana unionsrättsakter som är aktuella i förevarande mål, möjlighet att åberopa att en sådan rättsakt är ogiltig inför nationell domstol och därvid förmå den, som själv saknar behörighet att pröva giltigheten av gemenskapens rättsakter, att begära förhandsavgörande från domstolen angående denna fråga (se, för ett liknande resonemang, domstolens dom av den 25 juli 2002 i mål C-50/00 P, Unión de Pequeños Agricultores mot rådet, REG 2002, s. I-6677, punkt 40, av den 1 april 2004 i mål C-263/02 P, kommissionen mot Jégo-Quéré, REG 2004, s. I-3425, punkt 30, och av den 23 april 2009 i mål C-362/06 P, Sahlstedt m.fl. mot kommissionen, REG 2009, s. I-2903, punkt 43).

- 90 Då de angripna rättsakterna kräver att Republiken Grekland antar tillämpningsbestämmelser har sökandena i förevarande fall möjlighet att angripa dessa tillämpningsbestämmelser inför nationell domstol och, inom ramen för ett sådant mål, göra gällande att de angripna rättsakterna är ogiltiga och därigenom få den nationella domstolen att begära förhandsavgörande hos domstolen.
- 91 Som stöd för sin ståndpunkt att de berövas sin rätt till ett effektivt domstolsskydd har sökandena nämnt de långdragna förfarandena vid grekiska förvaltningsdomstolar och att de angripna rättsakterna skulle komma att presumeras vara lagenliga om sökandenas talan avvisades.
- 92 Dessa argument kan inte vinna framgång.
- 93 Det följer av rättspraxis att upptagande till sakprövning av en talan om ogiltigförklaring vid unionsdomstolen inte kan vara beroende av frågan huruvida det finns möjlighet att genom att föra talan vid nationell domstol få till stånd en prövning av giltigheten av den rättsakt som begärs ogiltigförklarad (se tribunalens beslut av den 28 november 2005 i mål T-94/04, EEB m.fl. mot kommissionen, REG 2005, s. II-4919, punkt 63, och där angiven rättspraxis). Frågan om en talan kan upptas till sakprövning av en unionsdomstol kan således i ännu mindre grad vara beroende av påstått långsamma nationella förfaranden. Tribunalen erinrar härvid om att det i artikel 19.1 andra stycket FEU föreskrivs att medlemsstaterna ska fastställa de möjligheter till överklagande som behövs för att säkerställa ett effektivt domstolsskydd inom de områden som omfattas av unionsrätten.
- 94 Om förevarande talan avvisas skapar detta inte någon bindande rättspraxis i själva sakfrågan för den nationella domstolen.
- 95 Det följer av vad som anförts ovan att det saknas stöd för sökandenas påstående att om tribunalen eventuellt skulle avvisa deras talan skulle detta ha menlig inverkan på deras rätt till ett effektivt domstolsskydd.
- 96 Slutligen saknas även stöd för sökandenas påstående att talan måste prövas i sak, eftersom de fel som de angripna rättsakterna innehåller är så allvarliga att de rubbar medborgarnas förtroende för unionsorganen. Unionsdomstolarna kan nämligen inte bortse från de regler som föreskrivs i artikel 263 FEUF för att en talan om ogiltigförklaring ska kunna upptas till sakprövning.
- 97 Mot bakgrund av samtliga ovanstående överväganden ska förevarande talan avvisas. Det saknas följaktligen anledning att pröva den invändning om rättegångshinder som rådet gjort i andra hand och som avser att talan har väckts för sent såvitt avser den grundläggande rättsakten.

Rättegångskostnader

- 98 Enligt artikel 87.2 i rättegångsreglerna ska tappande part förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna, om detta har yrkats. Rådet har yrkat att sökandena ska förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna. Eftersom sökandena har tappat målet, ska rådets yrkande bifallas.
- 99 Enligt artikel 87.4 första stycket i samma rättegångsregler ska institutioner som har intervenerat i ett mål bära sina rättegångskostnader. Kommissionen ska därför bära sina rättegångskostnader.

Mot denna bakgrund beslutar

TRIBUNALEN (första avdelningen)

följande:

1) Talan ogillas.

- 2) **Anotati Dioikisi Enoseon Dimosion Ypallilon (ADEDY), Spyridon Papaspyros och Ilias Iliopoulos ska bära sina rättegångskostnader och ersätta de rättegångskostnader som åsamkats Europeiska unionens råd.**
- 3) **Europeiska kommissionen ska bära sina rättegångskostnader.**

Luxemburg den 27 november 2012.

E. Coulon
Justitiesekreterare

J. Azizi
Ordförande

Innehållsförteckning

Tillämpliga bestämmelser ²	2
FEU-fördraget ²	2
FEUF-fördraget ²	2
Stabilitets- och tillväxtpakten ⁵	4
Bakgrund ⁷	5
Den grekiska skuldkrisen och den mellanstatliga mekanismen för ekonomiskt stöd till Republiken Grekland ⁷	5
Förfarandet vid alltför stort underskott såvitt gäller Republiken Grekland ⁸	6
Förfarandet innan de angripna rättsakterna antogs ⁸	6
Angripna rättsakter ⁹	7
– Beslut 2010/320/EU ⁹	7
– Beslut 2010/486/EU ¹⁰	8
Förfarandet och parternas yrkanden ¹¹	8
Rättslig bedömning ¹²	9
Huruvida sökandena har talerätt ¹³	10
Huruvida sökandena är direkt berörda av artikel 2.1 f i den grundläggande rättsakten, artikel 2.2 b i den grundläggande rättsakten och artikel 2.2 a i den grundläggande rättsakten i dess lydelse enligt beslut 2010/486 ¹⁴	11
– Artikel 2.1 f i den grundläggande rättsakten ¹⁴	11
– Artikel 2.2 b i den grundläggande rättsakten ¹⁵	12
– Artikel 2.2 a i den grundläggande rättsakten i dess lydelse enligt beslut 2010/486 ¹⁶	13
Huruvida sökandena är direkt berörda av övriga bestämmelser i de angripna rättsakterna ¹⁷	13

Sökandenas rätt till ett effektivt domstolsskydd ¹⁸	14
Rättegångskostnader ²⁰	15